

CIHÁDOR

BÁTASZÉK VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

Fotó: sz

Augusztus 20. – az államalapító Szent István ünnepe

Augusztus 20-án a Nagyboldogasszony Plébániatemplomunk megtelt az ünneplőkkel, akik ily módon tisztelgették államalapítónk, Szent István királyunk előtt, és, akik a megszentelt új kenyér mellett, – melyet az idén is dr. Kostyálné dr. Kovács Klára és családja, valamint a Pomsár család ajánlottak fel –, Nyúl Viktor plébános úr prédikációjának üzenetét vihették haza dr. Bozsolik Róbert polgármester úr ünnepi gondolatai mellett.

A prédikátor három Szent István-i üzenetet osztott meg az ünneplő gyülekezettel. Isten számára egytől egyik fontosak vagyunk. István királyunk keresztsége által minket is név szerint tart számon. Minden napunkat bízunk Istenre, és – a templomunk főoltárán lévő, az égre mutató Szent István szobor arra hívja fel figyelmünket, hogy – ne feledjük, van Isten és van örök élet!

Bátaszék Város polgármestere beszédében Szent István intelmeiben megfogalmazott gondolatokra utalva azt mondta, hogy azok a XXI. században is zsinormértékként kellene szolgálniuk mindazoknak, akik az országunk, a településeink vezetésére jelentkeznek, és akik megkapják a felhatalmazást arra, hogy vezessenek.

Mégpedig, hogy az előrehaladás, a fejlődés csak egymás segítségével, egymás elismerésével, a közösség összefogásában rejlő erő maradéktalan kiaknázásával érhető el. Mert csak így tehető jobbá egy ország, csak így tehető jobbá egy város. Magyarország, Bátaszék mi mást fogalmazhatna meg célként, ha nem ezt, 2024-ben az államalapításunk ünnepén Szent István előtt

tisztelegve, aki hatalmas elszántsággal, de végtelen alázattal szolgálta népét.

A mai napon amellet, hogy tisztelgünk elődeink nemzet és országépítő, megtartó cselekedetei előtt, ünnepeljük a szorgos kezek munkájának eredményét, az új kenyeret, amely fontos és meghatározó jelkép mind a keresztény, mind a világi életben. Az új kenyér a világi életben az elvégzett munka eredményét szimbolizálja, amely a család számára biztosította a megélhetést, az anyagi jólétet. A keresztény világában pedig a Krisztusba vetett hit erejét jelképezi. De az új kenyér az összefogásban rejlő erőt, a jövőbe vetett hitet is jelenti, ami elengedhetetlen az élethez, az életben maradáshoz, legyen szó egy családról, egy városról, egy nemzetéről.

„Fogadjuk meg Szent István intelmeit és legyünk bölcssek, következetesek, kitartóak, együttműködőek, elfogadóak közösségünk, városunk fejlődése érdekében!” – mondta zárszóként dr. Bozsolik Róbert.

A hazánkért ajánlott mise Isten szeretetéről, a testvériség érzéséről és az osztozás öröméről szólt, amely örömet a megszentelt kenyérral vihették haza az ünnepi gyülekezet tagjai.

JÓ HÍR

Elkészült

A MAGYAR UTCA ELEJÉT ÉRINTŐ ASZFALTOZÁS

Jó hír a Magyar utca környékén élőknek és közlekedők számára, hogy a Vörösmarty utcai kereszteződésnél, 2 millió forintból a parkázási és aszfaltozási munkák befejeződtek, az érintett útszakaszt átadták a forgalomnak.

Bátaszék Város Önkormányzatának és a KÉSZ Közúti Építő és Szolgáltató Kft-nek, mint kivitelezőknek köszönhetően az autósok biztonságosabban tudnak ki- és behajtani a Magyar utcába.

Legutóbb a Baross u. 9. szám alatti ingatlantól a Baross utca és Budai utca kereszteződéséig tartó útszakaszt újították fel. Ugyan kis lépésekben, de Bátaszéken folyamatosak a felújítások, fejlesztések. Így kerülhetett sor néhány hete a Besigheim játszótéren egy új csúszda elhelyezésére is, melyet a rendszeres játszótér-használók kérésére a Bátkom2004 Kft. munkatársai szereltek fel.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A „Bátaszéki Árva Gyermekekért Közalapítvány 2024-ben is támogatja – az alapítvány céljának megfelelően – a város közigazgatási területén élő azon árva gyermekeket, akik közép, illetve felsőfokú tanintézetek nappali tagozatán folytatják tanulmányaikat.

Az alapítvány – **PÁLYÁZAT** útján – tanulmányokkal kapcsolatos kiadások (tankönyvek ára, vizsgadíjak, kollégiumi illetve lakásköltségek) – részbeni fedezésére nyújt egyszeri segítséget. A pályázatokat, jelentkezéseket írásban, elsősorban felsőfokú tanintézmények nappali tagozatos hallgatóitól várjuk.

A pályázatnak tartalmaznia kell: **a pályázó nevét és címét, a tanintézmény nevét és címét, indokot.** Kérjük, hogy a pályázó diák mellékeljen **iskolalátogatási igazolást.**

A pályázat beadási határideje: 2024. szeptember 30.

Beadás címe és helye: „Bátaszéki Árva Gyermekekért” Közalapítvány 7140 Bátaszék Szabadság u. 4. Polgármesteri Hivatal Földszint 14. ajtó/ vagy emailen bataszekiarva@gmail.com címre a szükséges melléklet csatolásával.

Bátaszékről az olimpiáig

2024. július 21–28. között zajlott a XXIV. Nemzetközi Ifjúsági Tűzoltó Olimpia az olaszországi Borgo Valsugana városában, ahol 21 nemzet, 60 csapata 600 versenyzővel állhatott a rajtvonalhoz. A tűzoltó találkozón Magyarországot három csapat képviselte, amelyek közül az egyik a bátaszéki Cikádor Főnix Egyesület delegált sportolói, akik a Kurdi Községi Önkéntes Tűzoltó Egyesülettel közösen alkottak egy igen erős versenytársat a többiekkel szemben. A mieink rendkívül szép eredményrel a 41 fiúcsapatból a 24. helyet érték el.

A verseny a váltófutással kezdődött, ahol a gyakorlásoknál is jobb eredményt ért el a csapat. Ezután az akadálypályán egy hibátlan szerelést végrehajtva, 51 másodperces időeredményt értek el, maguk mögé utasítva a másik magyar fiúcsapat a Vértessomlói Önkéntes Tűzoltó Egyesület fiait.

A versenyeredményt a nemzetek egymásért való szurkolása mellett a csodálatos környezet, a rengeteg program tette felejthetlenné, amelyek közül ki kell emelni a résztvevő nemzetek kötelező bemutatkozását. A magyarok igyekeztek minél többet megmutatni hazánkból. A

jellegzetes ételeink kínálatában ott volt a kacsaszíros kenyér, házi szalonna és szalámi, az Erős Pista és a Győri Édes Keksz is. A bemutatkozás sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a rögtönzött „táncházban” a japánok is sárközi táncokat táncoltak.

Bátaszék Városa nevében is szeretnénk megköszönni a 13 fős csapatnak, hogy képviselték, – nem is akár hogyan – Magyarországot és egyben Bátaszéket is.

A versenycsapat tagjai: Czéh Botond, Janzsó Olivér, Janzsó Viktor, Khizi Zsolt, Liebhauser Áron, Orsós Bence, Speigler Krisztofer, Szigeti Attila, Vajda Zoltán, Váci Dorián.

Valamint köszönet illeti Füzesi-Müller Györgyit és Storcz Gábort, a gyerekek felkészítőit és Szélig Ágnes tolmácsot. És mint minden versenyen való részvételnél a szülőket is, akiknek a támogatása itt is elengedhetetlen volt a sikeres szerepléshez. ok

GONDOZÁSI KÖZPONT

Hét program, hét helyszín

A 2024-es év nyara is mozgalmasan telt a Gondozási Központ Család-és Gyermejköltési Szolgálatának életében. Az idei évben összesen 7 programot szerveztünk 7 helyszínen, amelyeken átlagosan 24 gyermek vett részt, egészen 15 éves korig. A programok július 5-től augusztus 15-ig kerültek megrendezésre, minden pénteki napot érintve.

A következő helyeken jártunk: a bátai játszótéren, a CsigaBiga Alapítvány kutyaterápiás foglalkozásán, Szászváron a Pöttöm Vidéki Parkban, a Decsoki manufaktúra csoki készítő programján, a faddi meseházban, a Petrits Mézeskalács Múzeumban és mint minden évben, most is Bonyhádon zártuk a programsorozatunkat egy kiadós strandolással.

A programok megvalósításával az idén is az volt a célunk, hogy elsősorban a Szolgálat látókörében lévő, rászoruló gyerme-

kek vegyék igénybe a Nyári Játsszóház nyújtotta lehetőségeket. Sajnálatos módon azt tapasztaltuk, hogy azok a gyerekek, akiknek a szülők nem tudják biztosítani és megadni ezeket az élményeket, nem jöttek el. Beadták a jelentkezésüket, de az utolsó pillanatban, valamilyen indokkal lemondták a részvételt. A szülők többnyire nem foglalkoznak a lehetőséggel és nem merik elengedni a gyermekeiket ezekre a programokra, így a gyermekek az egész nyarat sokszor otthon töltik a lakásban.

Nagyon örülünk annak, hogy egyre több olyan gyermek vesz részt a programjainkon, akik nincsenek a Szolgálat látókörében, de nagyon szeretnénk örök élményt nyújtani azoknak a gyermekeknek is, akiknek nincs lehetőségük megtapasztalni a jó hangulatot, az összetartozás érzését és a felhőtlen szórakozás élményét.

A nem helyi rendezvényekre az önkormányzat kisbuszával sikerült kényelmesen és biztonságosan eljutnunk, amelyet ezúttal is köszönünk dr. Bozsolik Róbert polgármester úrnak, hogy lehetővé tette a jármű igénybevételét és Storcz Józsefnek, hogy mindig készségesen és vidáman szállított minket a megadott helyszínre.

Kétséget kizáróan eredményes és kalandokkal teli nyarat zártunk. Ezúton köszönjük a szülőknek a bizalmukat és a helyi vállalkozóknak az anyagi segítséget, akik adományaikkal hozzájárultak ahhoz, hogy az idei évben is ilyen színvonalas, szórakoztató és sokszínű programokat tudtunk megszervezni! Kívánunk a diákoknak eredményekben gazdag új tanévet és jövőre várunk vissza mindenkit!

Mergl-Pécsi Edit szakmai vezető

Kiadványunk Bátaszék város honlapján a WWW.BATASZEK.HU és a WWW.BATASZEKMOST.HU weboldalon is megtalálható.

„Még most is szabad a föld nagy lelkeknek.”

Türelmesen várva – a sorra kerülés reményében – olvasnivaló villant fel a váróhelyiség fénytábláján, elgondolkodtató szövegekkel.

„**Tuningold fel az életed!**” – sokadszorra fut végig a felszólítás a fénycsíkon. Ezt olvasod míg várakozol, ha akarod, ha nem, és végül elgondolkodol. Hova kellene még tuningolni az életed? Nincs eléggé feltuningolva? Hiszen már így is, most is sodródunk. Sodródunk az ideológiák, az eszmék tengerében. Századunk emberének annyi információval kell megbirkóznia, mint amennyivel az előző koroknak mindösszesen. *A Valósítsd meg önmagad!* állandó erősítése során, az útmutatásra figyelve, nem marad más lehetőség, mint hogy önmagunk csodálatára koncentrálna, az állandó érvényesülési küzdelmek és elismertségi vágyak által hajtva „tuningoljuk” magunkat.

Miért is? Hogy le ne maradjunk? No, de miről?

Biztos, hogy jó felé visz az az út, amely útmutatások mentén haladunk?

Biztos, hogy ez az egyetlen életben maradási lehetőségünk?

Biztos, hogy értelmes ez a feltuningolt, rohanó élet így? Nincsenek veszélyei?

A túl magasra tuningolt egónkkal nem veszítjük el a *lefelé látás* képességét?

És ha egyszer nem a kényünk-kedvünk szerint alakulnak az események? Találunk-e kapaszkodót, találunk-e vezető utat, megmentő útvonalat, melynek egyetlen nagyon jellemző vonása, hogy ezen az úton csak alázatosan lehet közlekedni? Mert, ha igen, akkor viszont kifejezetten útban lesz a feltuningolt egónk.

S mivel a világunkban egyetlen biztos dolog a változás, változik a reklámszöveg is így: „**Legyen az otthonod végre a nyugalom szigete!**” – és máris adódik a következő kérdés akaratlanul is, hogy hogyan? Hogyan lehet a nyugalom szigete az otthonod, ahol mindenki a rendszeres tuningolásával önmagát igyekszik fáradhatatlanul megvalósítani?

Minden, ami körülvesz minket, eláraszt információkkal. Hírekkel, bennük a világ minden tájáról érkező tragédiákkal, vagy ha nem azzal, akkor olyan televíziós műsorokkal, amelyek szórakoztatás céljából sekélyes tartalmúak és obszcén szavakkal vannak teletűzdelve. Úgy vélem, hogy a maradék jóérzésünkkel itt kell menekülőre fogni.

Valami logika azonban mégis akad a folyamatosan felvillanó, csábító hirdetések között, mert a következő így szól:

„...amikor kevés időből is időtlent **alkothatsz!**” Valóban. Az idő bizony kevés, amikor teljes odafigyeléssel alakítjuk, fejlesztjük magunkat. Ismét indikálódik bennem egy kérdés, hogy hogyan tudunk időtlent alkotni? Mi az, ami a mi világunkban reményt adhat arra, hogy időtlent alkossunk? Mi lehet időtlen?

Az, amikor gyermeki rácsodálkozással rátalálunk arra az útra, amely felette van minden emberi számításnak és elképzelésnek. Nehéz az út, sokszor csak tapogatózunk a sötétben, de oda vezet, ahova el kell jutnunk. A biztos sikerhez azonban meg kell öríznünk gyermeki bizodalunkat és feltétlen hitünket!

Mielőtt hívószámom megjelenik egy szintén kivilágított táblán, végül még a következő buzdítás tűnik fel a fénycsíkon:

„...**a váratlan helyzetekben is maradj online!**” Ez a váratlan helyzetekben azonnal reagáló, percet sem késlekedhető, ha kell a gondolkodás nélküli tettekre szólít fel bennünket.

Mindezek ismeretében azonban van egy biztos és időtálló online kapcsolat.

Imádkozz és nézz fel, majd nézz a mélyre!
„*Lassan tapasztal minden mély kút: soká kell várnia, még megtudja, mi esék mélységébe.*”

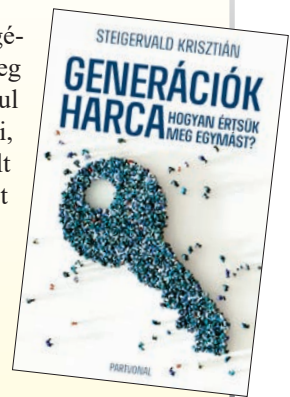
Müller Zsuzsa

KÖNYVAJÁNLÓ

Steigervald Krisztián: Generációk harca – Hogyan értsük meg egymást?

Az eltelt évszázadok során csupán minimális különbségek voltak megfigyelhetők az egyes generációk megélésében. – mondja Steigervald Krisztián. Az elmúlt ötven-hatvan évben viszont rohamtempóban változott meg szinte minden: az élet várható hossza, a társadalom korösszetétele, a jövőkép, a kommunikáció – s így például a tisztelet – fogalma, a várakozás jelentése, az agy leterheltsége, és még sorolhatnám. Érdemes megismerni, alaposabban feltérképezni ennek az átalakulási folyamatnak a mibenlétét és az egyes korcsoportokra gyakorolt hatását, mert enélkül csak azt látjuk, hogy nem az van, ami eddig volt – és ez feszültséghez vezet. Az ismeret viszont megértéshez és elfogadáshoz.

„Önismeret nélkül ma már nehéz elképzelni az életünket. Ahogyan szeretnénk tisztában lenni saját belső folyamatainkkal, ugyanúgy igényünk van arra is, hogy értsük a másik ember motivációit, mozgatórugóit. Steigervald Krisztián abban segít nekünk, hogy eligazodjunk a különböző generációk világában, hogy szüleink, nagyszüleink vagy éppen gyerekeink és unokáink ne furcsa idegenek legyenek.” Így ajánlja Orvos-Tóth Noémi a *Generációk harca – Hogyan értsük meg egymást?* című könyvet.

Beszéljünk róla!

Ezzel a címmel már néhány gondolat eljutott mind-azokhoz, akik olvassák a könyvtár Facebook oldalát. Téma pedig bőven van. A szétszórta ruháktól a megnyert könyvekig, amik aztán becserélésre kerülnek hol erre, hol arra. Zsebkendőre, öblítőre, kinek mire van szüksége. Mert ez meg amúgy divat. A ruhákról pedig csak annyit: pár évvel ezelőtt, felkérésre vállaltuk, hogy az épület elé, rendezett körülmények között kiteszük azokat a ruhákat, cipőket stb., amit felajánlásból kapunk. Mert bármennyire hihetetlen, sokaknak szüksége van rá. Bár az is igaz, hogy volt, aki csak azért „pakolt” föl, mert aztán elvitte, hogy eladja. Csak megkérdezem: miért nehéz dolog segíteni másoknak? És miért kell mások örömét elrontani? Hónapok telnek el, de van az a pont, ahol azt mondom: beszéljünk róla!

Országos Könyvtári Napok 2024

- szeptember 30. hétfő: *A tűzmadár*
- október 1. kedd: *A Föld szelleme*
- október 2. szerda: *A levegőből élő lány*
- október 3. csütörtök: *A vizimolnár lánya*
- október 4. péntek: *Időjósítás*

Faületetés

Jelentkezési határidő: október 31. Faületetés időpontja: november 16-a, szombat. A részletekről érdeklődjön a könyvtárban!

A Bátaszéki Felvidék Néptánc Egyesület 2011 óta tart nyaranta népi játszót, ahová nem csak az egyesület táncoskái várja mindig nagy szeretettel, hanem minden kisgyermeket, aki kedvet érez ismerkedni a néphagyományokkal. Idén 14 fő alsó tagozatos iskolás, 10 fő óvodás és 1 fő még nem óvodás gyermek, valamint 4 fő idősebb (felső tagozatos és gimnazista) segítőkén vett részt táborunkban.

Volt sok-sok mese, mesefeldolgozás, játék, tánc, locsolkodás és a kihagyhatatlan lángos parti. Vendégeskedtünk a könyvtárban, közösen

énekelünk és muzsikáltunk Siklósi Krisztián népzeneésszel. A nagyobbak a művelődési házban komolyabban is belekóstoltak abba, hogy milyen egy igazi táncpróba, és tánctanulás. A záró nap délutánján mindent bemutattunk, amit a gyerekek tanultak, készítettek népi játszónkban. A remek hangulat, a sok közös élmény, amiket leírni, elmondani nem lehet, csodás emlékek maradnak a gyerekeknek és nekünk egyaránt.

Köszönjük, hogy idén is együtt lehetettünk.

Várunk mindenkit jövőre is! BFNE

MÚLT-IDŐ

Félszáz meg egy

A Cikádor előző számában megjelent írásom az ötvenedik cikkem volt Bátaszék helytörténetével kapcsolatban. Épp elég kerek szám ahhoz, hogy most ne egy „új ismereteket feldolgozó”, hanem „ismétlő-összefoglaló” írással jelentkezsek.

Az első cikkem 2020 januárjában Michéli Mihály életét mutatta be. Talán nem szerénytelenség azt állítani, hogy ennek az írásnak is volt köszönhető, hogy 2023 pünkösdjén felavathattuk Michéli Mihály, Bátaszék egykori bírójának emléktábláját.

Áprilisban a Sárvízről, a sárvízi halászatról és hajózásról írtam. Hadd egészítsem ki az akkori cikket néhány érdekes adattal, hogy jobban el tudjuk képzelni, mennyire jelentős folyó lehetett a 19. század közepéig a Sárvíz! Bátaszék lakóinak 1772-es összeírásakor 3 halászt jegyeztek fel, 1796-ban 3 halászt és 7

hajóácsot(!), 1828-ban pedig egy halászt és két hajótulajdonost. Akkoriban az emberek nem „ingáztak” a munkahelyükre, ott éltek, ahol a munkájuk, megélhetésük volt, azaz a Sárvíz, a sárvízi hajózás ekkor el tudott tartani több bátaszéki halászt és hajóácsot! Több 18. századi forrás is megemlíti, hogy Bátaszék környékén,

a Sárvízben néha még vizát is fogtak a halászok.

Szintén a hajózással, a dunai gőzhajózással volt kapcsolatos a 2021. januári, a „BÁTASZÉK” hajót bemutató írásom. Azóta előkerült egy fénykép a városunk nevét viselő gőzösről: az 1930-as években készült sejtelmes képen az éjszakai díszvilágításban pompázó Parlament előtt látható a hajó, legalább részben... A fényképért – ezért és a többi, tőle származó korábbi képért is – köszönet Gaszner Ferencnek!

Ugyanezen év május-júniusában két cikk is foglalkozott az első világháború, a „nagy háború” bátaszéki vonatkozásaival. Az 1923-ban átadott világháborús emlékművön 201 bátaszéki áldozat neve olvasható. Ha azonban a „veszteség” szót katonai értelemben használjuk, azaz ide számítjuk az elesetteken kívül a sebe-

sülteket és a fogságba esetteket is, akkor Bátaszék első világháborús vesztesége megközelíti a 700 főt! A pontos lista összeállítását megnehezíti, hogy akkoriban a különböző veszteségi jelentésekben nem tettek éles különbséget a születési, illetve származási hely és a lakóhely között. (...és akkor még nem esett szó azokról, akik „csak” végigharcolták a háborút és – legalább testileg – épségben tértek vissza hazájukba!)

2022 márciusában Nitsner Pál bátaszéki születésű huszárkapitányról írtam. A cikkben leírtakkal ellentétben apja és bátyja nem szobafestő, hanem képfestő volt – köszönet a pontosításért Jordán Krisztiánnak!

A novemberi Cikádorban megemlékeztem az 1940-es évek vészterhes november 28-áról: azóta találtam még egy történetet, ami november 28-ához kapcsolódik, bár messze nem járt annyira súlyos következményekkel, mint a cikkben leírt események. A bátaszéki katolikus egyházközség tanácsa 1928. november 28-án közfelkiáltással Babócsay Jánost választotta meg kántornak, aki ezután 16 évig töltötte be ezt a tisztséget. (Babócsay János bátaszéki kántorként „Alleluja” címmel egy német nyelvű egyházi népénekekből álló dalgyűjteményt szer-

kesztett. Bátaszéki tevékenysége előtt, majd azután is tanítással is foglalkozott; nevéhez több, iskolai színpadra szánt zenés mesejáték összeállítása fűződik.)

A 2023. augusztusi, a bátaszéki építőmunkások törökországi munkáját bemutató cikkhez közölt fénykép („Szent István nap Angórában, 1928. aug. 20-án, magyar Királyi Követség”) kapcsán megkerestem Magyarország ankarai nagykövetségét is, ahonnan gyors választ kaptam: elküldtek több, az adott korról és a külföldi szakmunkások törökországi munkavállalásával foglalkozó tanulmányt – köztük egy török történész írását is –, amelyek valóban segítségemre voltak a cikk megírásában.

Egy érdekesség a 2024 februárjában megjelent, Károly király és Zita királyné száműzésével kapcsolatos íráshoz: Várkonyi István bátaszéki jegyzőnek 1912 májusában fia született. A jegyző úr gondolt egy merészet, és keresztanyának nem kisebb személyiséget kért fel, mint Zita (ekkor még) főhercegasszonyt, Magyarország későbbi királynéját! Zita a felkérést elfogadta és egy arany dukátot küldött ajándékba keresztfiának; a keresztelésen azonban nem maga vett részt, hanem megbízta képvisel-

letével gróf Batthyány Tivadar országgyűlési képviselőt, aki keresztvíz alá tartotta a kis Tibikét. (A keresztelési anyakönyvben ettől függetlenül Zita, pármái hercegnő is az öt keresztszülő egyike.)

Félszáz meg egy: ez bizony palacsintából sem kevés, ember legyen a talpán, aki ennyit megeszik! Most én is szusszanok egy kicsit; bár továbbra is foglalkoztat Bátaszék története, de az eddigi formában, az eddigi gyakorisággal ez az utolsó cikkem...

Végezetül hadd válaszoljak meg a sokszor feltett kérdést: de ki az a Regenspurger? Kilian Regenspurger tíz generációval ezelőtti ősapám, aki 1696-ban született Untergrombachban (ma Baden-Württemberg) és valamikor az 1740-es évek második felében telepedett le Bátaszéken; itt halt meg 1761. október 21-én. Nagyjából akkor találtam rá családfakutatás közben, amikor az első cikkem megjelent és mivel a név bár bátaszéki kötődésű, de jelenleg már nem található meg Bátaszéken, tökéletes választásnak tűnt! Volt, aki kifogásolta, ezért hadd mondjam el: bár a német dunaparti város nevét ma b-vel írják: Regensburg, azonban a 19. századig a hivatalos forma a Regenspurg volt, az ebből kialakult családnevek pedig az anyakönyvekben mindenhol „Regenspurger”-ként szerepelnek. (A Regenspurger vezetéknev, p-vel írva, ma sem tartozik a legritkábbak közé Németországban!)

Köszönöm az eddigi figyelmet, köszönöm az elismerő vagy épp kritikus visszajelzéseket!
Tresz Péter

A Szerkesztő köszönete

Tresz Péternek nem lehetünk elég hálások azért az időért, amit az elmúlt években településünk történelmének kutatására fordított, és azért, amiért mindezen ismereteit a Cikádor újság lapjain az Olvasóinkkal megosztott.

Szerkesztőként és magánemberként is rendkívül nagyra becsülöm a tájékozottságát, tudáséhségét, nyitottságát és alázatát. Az Olvasó az írásain keresztül bepillantott a régmúlt idők képes történelemkönyvébe. Azt gondolom, és meg is vagyok róla győződve, hogy helytörténeti munkája településünknek felbecsülhetetlen értéke lett. De abban is bízom, hogy a kutatói és írói munkájában ugyan most pihenő időszak következik, de a későbbiekben olvashatjuk a *második kötetét*.

Kedves Péter! Köszönjük!

Kedves Vendégeink, kedves Bátaszékiek!

Nagy örömmre szolgál, hogy immár 7. alkalommal köszönhetem Önöket a Bátaszéki Bornapok rendezvényünkön. Amikor 2016-ban első alkalommal koccantak össze a poharak a rendezvényen csak reméltük, de ma már tudjuk, hogy ez a három nap több mint egy koncertekkel tarkított gasztró-kulturális rendezvény. Mert ez az a hétvége, amelyet évről-évre vár városunk aprajagya, ez az a hétvége, amelyre hazajönnek az elszármazott bátaszékiek, és amely hétvégére rendre osztálytalálkozók, baráti találkozók is szerveződnek.

Ez a rendezvény mind a bátaszékiek, mind az egyre nagyobb számban hozzánk érkező vendégek számára is egy olyan találkozási ponttá vált térben és időben, amelyhez igazodnak, mert itt akarnak lenni, részesei akarnak lenni ennek a több ezer barátságos, vidám ember különleges hangulatú találkozásának. Mi, szervezők és vendéglátók idén is arra törekedtünk, hogy szép környezetben, finom ételek, kiváló borok és jó zene biztosításával hozzájáruljunk ahhoz, hogy újra együtt élhessük át azt a különleges hangulatot, amit a Bátaszéki Bornapok tud nyújtani számunkra.

Érezzék jól magukat!

Dr. Bozsolik Róbert
polgármester

VII. BÁTASZÉKI BORNAPOK
PIACTER

2024. SZEPTEMBER
6-7-8.

Ideiglenes ügyvezetői kinevezés?

INTERJÚ ÓCSAI KRISZTINÁVAL, A MŰVELŐDÉSI HÁZ ÚJ IGAZGATÓJÁVAL

– 2024. június 27-én adta be felmondását a Bátaszékért Marketing Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatóasszonya. A bejelentése azt mondod, hogy váratlanul ért. Valóban így volt?

– Igen. Határozottan állíthatom, hogy nemcsak mint beosztott, de mint magánember is megdöbbenett az azonnali hatállyal kért felmondás. Az írásos indoklást megértettem és elfogadtam. Az más kérdés, hogy ezzel a váratlan döntéssel egyetértettem-e vagy sem, azonban a váratlan felmondás egy váratlan helyzetet is okozott a Kft. életében, hiszen egy vezetői álláspályázat kiírása, a beadási határidő és a beérkező pályázatok elbírálási ideje, illetőleg a Képvisező-testület jóváhagyása több hónapos ügyintézés jelent, és bizony hamarosan itt van városunk legnagyobb volumenű rendezvénye a Bátaszéki Bornapok, melynek lebonyolítása vezető nélkül lehetetlen.

Dr. Bozsolik Róbert polgármester úr az ügyvezető felmondást követően keresett fel azzal, hogy segítsék, és a Bátaszékért Marketing NKft. szakmai munkájának vezetését vállaljam el, illetőleg a cég ügyvezetői feladatait lássam el addig, amíg nem találják meg a megfelelő vezetőt a cég élére. Talán a Kedves Olvasó már kapott némi információt arról, hogy ezt a felkérő szándékot dr. Puskás Imre képviselő aggályosnak vélte, így a felmondott ügyvezetőnek július 31-ig még el kellett látni a feladatait. Majd ezt követően kompromisszummal, de végül a testület mégis úgy döntött, hogy a felelősséget rám ruházza – habár kétségeik továbbra is fennállnak alkalmasságomat illetően –, de *jobb híján* 2024. augusztus 1-jével (október 31-ig) kineveztek megbízási szerződéssel ügyvezető igazgatónak.

– Akkor adott is a kérdésem, te mit gondolsz az alkalmasságodról?

– Ha arra gondolsz, hogy megvan-e egy közművelődéssel és médiával foglalkozó cég vezetéséhez az iskolai végzettségem, arra azt kell mondanom, hogy szakirányú diplomával nem rendelkezem.

Az akkor még kéttannyelvű Tolnai Lajos Gimnáziumban érettségiztem, majd a Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Karán szereztem katechéta (szer. hittanítói) diplomát. A gyakorlati

időszakban már éreztem, hogy ez az iskola-rendszerű hittanítás nem egészen nekem való, ezért jelentkeztem az ELTE óvodapedagógusi szakára. Elvégeztem egy évet és akkor már biztosan tudtam, hogy gyerekekkel foglalkozni ugyan nagyon nemes feladat, de az élet nagy dolgait megvitatni velük nem lehet, pedig én arra vágytam. A hétköznapjaim végül munkával teltek, elsősorban magántanítást és gyermekfelügyeletet vállaltam, majd jöttek a saját gyerekeim és ismét volt lehetőségem tanulni. A számítógép kezelő-használó tanfolyamot követően, egy kis könyvelési alapismeretek mellett, még a grafológiába is belekóstoltam. Amikor a gyerekeim iskolások lettek és kulturális közfoglalkoztatottként bekerülhettem a Keresztély Gyula Városi Könyvtárba dolgozni, még nem tudtam, hogy ez egy sorsfordító lehetőség is lesz számomra. Akik sokáig otthon maradnak a kisgyermekükkel, azok biztosan ismerik azt a felszabadító érzést, amikor újra kinyílik a világ, és visszatérhet a munka világába. Nekem az öt évig tartó könyvtárosi munkám ezt az örömet, felüdülést jelentette, és rengeteg ismeretre, tudásra tettem szert. Itt kaptam először lehetőséget részt venni a városi rendezvények szervezésében és lebonyolításában, valamint a Helyi Értéktár Bizottság munkájában, aminek köszönhetően nemcsak, hogy Bátaszék múltját és jelenét ismertem meg és értékeit kutattam fel, hanem olyan bátaszéki emberekkel ismerkedhettem meg, akik mind-mind az élet valamely területen kimagasló teljesítményt

nyújtanak, vagy közösségért tett munkájukkal építették vagy építik településünket.

Amikor 2016 őszén megalapították a Bátaszékért Marketing Nonprofit Kft-t, akkor keresett meg a Kft. első ügyvezetője, Izsák Mónika, hogy nagyon szívesen dolgozna velem, gondoljam át, mert 2017 év elejétől vár a művelődési házba, és rám bízna a Cikádor újság szerkesztői feladatait. Nagyon boldogan fogadtam el a felkérést, mert úgy gondoltam az előzőleg megszerzett tudásomat kamatoztathatom.

Azóta dolgozom a Petőfi Sándor Művelődési Házban. Bábáskodhattam a Kft. megszületésénél. Igyekeztünk egy jól működő céget létrehozni, amely kiszolgálja a bátaszékiek által velünk szemben támasztott igényeit és megvalósítja azt a célt, amit megfogalmazott az alapításkor. Az évek folyamán rengeteg feladatot kaptam, amik által megtanulhattam gyakorlatban is mi az a művelődésszervezés, médiaszervezés vagy a városmarketing. Olyan kollégákkal dolgozhattam együtt, mint Kalmár Éva, Dömény Boglárka vagy Csötönyi László, akiknek a szakma iránt elhivatottságuk példa volt számomra, és szakmai hozzáértésükben maximálisan megbízva, a mai napig a segítségemre vannak. Mindemellett a Nemzeti Művelődési Intézet továbbképzéseim elméletben is megtanulhattam a kulturális közösség-szervezés alapjait, valamint kulturális szervezetmenedzsment is lettem.

De rátérve a kérdésre és meg is válaszolva azt, úgy gondolom a fent említettek azt mondatják velem, hogy igen, magamat alkalmasnak tartom az ügyvezetői feladatok ellátására. Szakmailag mindenképp. Azonban soha nem éreztem magamban vezetői ambíciókat. A szakmai tudás úgy tűnhet elég, de én mégis azt gondolom, vezetőnek lenni habitus kérdése is, és én magamat csak jó szolgának tartom.

– Hogy érted azt, hogy jó szolga vagy?

– Én a közért vagyok. Mindig ezt szoktam mondani, ha megkérdezik tőlem, hogy mivel tartoznak egy-egy segítségemért. Ezt valóban így is gondolom, és sosem szoktam nemet mondani, de nem is akarok. Aki ismer, tudja, hogy mindig készen, alázattal igyekszem helyt állni az élet min-

den területén. Mindenki, gondolok itt a munkatársaimra, a civil szervezetek vezetőire, tagjaira, az intézményeink vezetőire és azok munkatársaira, a partneregeinkre, de akár a fiatalokra vagy az időseinkre, mindenki jó kapcsolatot ápolok, amiért nagyon halás vagyok.

– Ez a három hónapos ügyvezetői megbízás mire lehet elég?

– A VII. Bátaszéki Bornapok szervezési és lebonyolítási munkálataira mindenképp, amelyet már idén hetedszerre fogok elvégezni. Ez az első és legfontosabb feladat. Illetőleg hamarosan megkezdődik a művelődési ház hátsó traktusának átépítése, hogy ideiglenesen, 2025. december 31-ig otthont adjon az Idősek Nappali Intézményének. Ennek a zökkenőmentes levezénylése is rám vár, természetesen a hétköznapi feladatok mellett.

Azonban van valami, amit még ebben a három hónapban szeretnék elérni. Mégpedig, hogy újra szívesen és jókedvvel jöjjenek be hozzánk, a Petőfi Sándor Művelődési Házba a bátaszékiek. Ehhez pedig az kell, hogy a kollégáim tudják és érezzék, hogy mindannyiuk munkája egyformán fontos és elengedhetetlen. Mint a kocsikerekei. Mindenkire szükségem van ahhoz, hogy olajozottan működjünk a hétköznapiakban. László Ildikó takarítónőnk munkáját veszik észre elsőnek a művelődési házba belépők. Az első benyomás, a tisztaság és rend érze-

te a többi dolgozó munkáját is előrevetíti. 1984-ben költöttünk a szüleimmel Bátaszékra, ide a művelődési ház szomszédságába. Már akkor sepregettem, vagy épp havat kellett lapátolnom nemcsak a parókia – és ha már a kezemben a lapát –, a művelődési ház előtti járdaszakaszon is. Így tanultam, és igyekszem ezt a hozzáállást közvetíteni. Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, mert az adminisztrációval foglalkozó munkatársam, Gaszner Andrea olyan megbízható kolléga, akire minden főnök vágyik. A megbízhatósága mellett a munkához való hozzáállása, segítőkészsége – a jó humorával fűszerezve – az, amiben maximálisan számíthatok rá. A szervező kollégám, Balázs László egy éve dolgozik velünk. Azt gondolom, hogy lassan megismeri a bátaszékieket, és a bátaszékiek is őt. Én nagyon bízom benne, hogy a vidéki létből fakadó hátrányát ledolgozva mára otthonosan érzi magát városunkban, és köztünk, egyedüli férfiemberként érzi munkájának felelősségét is, hiszen a rendezvényeink megszervezése rendkívül összetett munkát igényel, ami ha jól sikerül, akkor az nemcsak őt dicséri, hanem a településünk pozitív megítélését is jelenti. A Turisztikai Információs Pontban dolgozó kollégánóm, Rózsa Zsuzsanna pedig a mindig kedves és mosolygós személyiségével (színes öltözetével) és ehhez társuló rendkívüli kreativitásával segíti a mindennapjainkat abban,

hogy például a VII. Bátaszéki Bornapok hangulata ünnepivé váljon az általa elkészített díszítőelemeknek köszönhetően is. És itt még meg kell említenem a megbízással velünk dolgozó hangtechnikusunkat Tanner Vilmost, a grafikusunkat, Gaszner Ferencet és az informatikusunkat, Aradi Attilát, akikkel hosszú évek óta dolgozom együtt, és akik minden kérésemet teljesítik nem számítva, hogy este, hétvége vagy ünnepnap van. És mindezen feladatokhoz a számbeli, precíz és pontos elszámolást pedig Karádi Mariannak köszönhetem.

De azt is szeretném elmondani, hogy a BMNKft. jól működése nem csak rajtunk múlik. A Hivatalban dolgozó kollégáim egytől egyig segítségünkre vannak, valamint a BÁT-KOM 2004 Kft. dolgozói nélkül képtelenség volna működtetni a Petőfi Sándor Művelődési Házat. A polgárőreink, a rendőreink és a tűzoltóink nélkül sem tudnánk biztonságosan létezni.

Balga dolog azt hinni, hogy egy cég jól működése a vezetőn múlik. Azt gondolom, hogy mindannyiunk munkája hozzájárul ahhoz, hogy a szándékom megvalósulhasson, és újra pezsgő közösségi élet legyen a házban. Ugyan csak néhány hete vagyok vezetője is a BMNKft-nek, de azzal a jóindulattal, segítőkészséggel, amellyel irántam vannak a bátaszékiek, nem számoltam. Ennek köszönhetően azonban nincs kétségem, hogy keresnek majd minket akár kiállítási szándékkal, színházi bemutatókkal, koncertekkel, családi-baráti összejövetelek szándékával, de akár egy kávéra, jószóra is.

– Akkor már csak az a kérdésem, hogy valóban ideiglenes az ügyvezetői kinevezésed?

– Nem tervezem megpályázni az ügyvezetői állást. Sőt, én abban bízom, hogy lesz olyan jelentkező, aki valóban alkalmas lesz minden szempontból a BMNKft. vezetésére. Mindenképpen fontosnak tartom megjegyezni, hogy elsősorban közművelődéssel foglalkozunk, amelyhez egy *zsinórmérték* elkel a vezetői ambíciók és a szakmai hozzáértés mellett. És a legfontosabb az empátikus készség és a nyitott személyiség, amelynek megléte feltételezi számomra, hogy kompromisszumokra és humorra is hajlandó a leendő főnököm, ami számomra nagyon fontos volna.

– Legyen így!

Köszönöm a beszélgetést. Jó munkát kívánok neked és munkatársaidnak is!

Kedves Olvasó! Önökkel pedig találkozunk a VII. Bátaszéki Bornapokon, szeptember 6-7-8-án a bátaszéki Piactéren! is

„GYÖKERET ERESZTVE”
1718-1848
A bátaszéki németek történetéből...
Szeptember 13-án, pénteken 18 órakor
a Német Házban (Kossuth u. 3.)

TRESZ PÉTER ELŐADÁSA
MINDEN ÉRDEKLŐDŐT SZERETTEL VÁRUNK!
Német Nemzetiségi Egyesület–Német Nemzetiségi Önkormányzat

„Az első lépések Istene”

A Lukács-evangélium 15. fejezetében (Lk 15,1-32) Jézus az elveszett juhót és drachmát kereső pásztorról, illetve háziasszonyról, továbbá a tékozló fiút hazaváró édesapáról szóló példabeszédet mondja el, amelyben feltárja nekünk, hogy milyen az Isten. A példázatok füzére elsősorban három dolgot hangsúlyoz a mennyei Atya kapcsán.

Mindegyik történetben hangsúlyt kap az, hogy az elveszett állatot, tárgyat és személyt keresi valaki: a pásztor az elkóborolt bárányt, egy asszony az elgurult pénzérmét, az édesapa a hazatérő fiait. A kezdeményező az, aki keresi azt, ami/aki elveszett. Az első lépéseket a pásztor, a háziasszony és az édesapa teszi meg, amikor ott hagyja a maradék nyáját, hogy megtalálja az eltűnt juhót, amikor kisöpri az egész házat, hogy meglelje a pénzt, illetve, amikor minden nap szemléli az utat, hátha hazajön kisebbik fia, végül pedig, amikor kimegy idősebbik fiához, hogy hazahívja őt (Lk 15,4.8.20.28). Ezzel Jézus arra akar rámutatni, hogy Isten keresi az embert, nem mond le róla. Az Úr, ahogy Ferenc pápa fogalmaz, „az első lépések Istene”, aki szereti az egész teremtett világot s különösen a teremtés koronáját: az embert. Ünnepejük tehát azt a jó hírt, hogy Isten által keresett és szeretett emberek vagyunk. Ő hűséges hozzánk. Ez az örömhír arra hív bennünket, hogy mi magunk is merjünk kilépni a kényelmünk megszokott kereteiből és induljunk el mások felé, hogy tanúságot tegyünk nekik Isten nagylelkű szeretetéről.

Közös motívum az epizódokban az öröm is. Hiszen mind a három szereplő örül annak, hogy megtalálta az elveszett juhót, drachmát és fiút. Az evangélista továbbá azt is hangsúlyozza, hogy egyikük sem tartja meg csupán magának ezt a boldogságot, hanem megosztja az örömet másokkal is (Lk 15,5-6.9.23-24.32). Ezáltal az isteni Mester azt tanítja nekünk, hogy a mennyei Atya örül minden embernek. Számára mindenki fontos és kedves. Legyen erőforrásunk tehát az a bizonyosság, hogy Isten ránk mosolyog, örömet leli bennünk is! Ugyanakkor az Úr arra is bátorít minket, hogy ezt az örömet mi is adjuk át másoknak, osszuk meg velük, megújulást nyújtva ezáltal azoknak, akik-

nek a szívéből kilopták a boldogságot és a reményt.

Végül mindegyik példabeszédben megjelenik az irgalom és a megbocsátás témája is. A pásztor nem szidja le a bárányt, hanem gyengéden a vállára veszi és hazaviszi a nyájba (Lk 15,5). Az édesapa nem hagyja, hogy fiatalabbik fia végig mondja önmagát vádló beszédét, hanem átöleli, díszes ruhába öltözteti és lakomával ünnepelni kezdi őt (Lk 15,20-24). Az első két elbeszélést maga Jézus is úgy összegzi, hogy nagy öröm van a mennyben a megtérő bűnösök miatt (Lk 15,7.10). Vagyis a Mester arra kíván rávilágítani, hogy Isten irgalma nagyobb minden bűnénél. Ő mindig kész arra, hogy szelíden megbocsásson. Ennek tükrében ünnepejük mi is azt az örömhírt, hogy nincs az a bűn, amit ha őszintén megbánunk, ne bocsátaná meg az irgalom Istene. De az isteni irgalom megtapasztalása arra ösztönöz bennünket is, hogy mi is bocsássunk meg, és legyünk irgalmasok minden ember felé felfedezve bennük a testvéreinket. Mert a háború, ahogy a tékozló fiú fivérének az esetében is látjuk (Lk 15,30), ott kezdődik, amikor a másik emberben az ellenséget vesszük észre. A béke megteremtése viszont akkor kezd el megvalósulni, amikor felfedezzük az előttünk álló emberben a testvérünket és ennek fényében fordulunk felé (Lk 15,32).

Olvassuk el még ma Lukács evangéliumának 15. fejezetét, és szemléljük együtt a minket kereső, a nekünk örvendező, irgalmas mennyei Atyát, aki „az első lépések Istene”, s hagyjuk, hogy az ő nagylelkű szeretete átalakítson bennünket is!

Nyúl Viktor plébános

Táboroztunk

„Boldogok a békeszerzők, mert őket Isten fiainak fogják hívni.” (Mt 5,9)

Augusztusban Magyarhertelenden táboroztunk 35 felső tagozatos és gimnazista gyerekkel az egyházmegye támogatásával. A tábor első programja Komlón a Mini Zoo meglátogatása volt. Az izgalmas állatsimogatóban feladatokat is kaptak a gyerekek, az elkészült fotókból pedig egy hangulatos összeállítás készült a tábor végére. A második napon igeliturgiát tartott a táborozóknak Rácz Dávid Ignác premontrei szerzetes diakónus, aki

meglátogatott bennünket a lebetegedett Viktor atya és Sümegi József diakónus helyett. Viktor atyával minden nap beszélgettünk videóüzenetben, tanításait meghallgathattuk ebben a formában, ha élőben nem is. A rekkenő hőségben felüdülést jelentett a hertelendi fürdő. A tábor fő témája a béke, jelképét, a galambot vászontáskára festették a gyerekek. Más kézműves programok – méces festése, karkötő készítése, apró ajándékok, könyvjelző készítése –, illetve sok-sok játék jelentették a változatosságot a táborigényekben.

Szép hagyomány az őrangyalkodás, mely odafigyelésre, figyelmességre, segítőkészségre, jótékonykodásra sarkallja a gyerekeket. A hőség miatt a túra elmaradt, de reggeli tornával, közös imával indult a nap. Imaestet is tartottunk a taizéi imák rövid, tömör énekeivel, megható igeliturgiát gitáros énekekkel a saját készítésű mécesek fényében. Hamisítatlan nyári hangulatot nyújtott a kertmozi a tábor udvarán: kicsik és nagyok közösen izgulták végig Narnia hőseinek történetét, melyben sok párhuzamot fedezhettünk fel a keresztény vallás tanításaiból, tanulhattunk a főhősök viselkedéséből. A táborút körül és a programok között sok-sok játék, körjáték, számháború, bátorságpróba, báránykereső és csillagles tette feledhetetlenné a táborigényekben. A tábor hétköznapot.

Köszönjük a szülők és az egyházmegye támogatását!

SJ

Zenei ifjúsági tábor tizenegyedszere is

A Tolnai Református Egyházmegyében egész évben, kéthavi rendszerességgel szervezünk lelkiileg építő közösségi programokat. A nyár sem marad el, így a nagy református ifjúsági táborba eljutás (Refisz-tábor, Balatonszárszó) támogatása mellett Mórásra hívjuk a fiatalokat. 11. éve a hangszeren játszó vagy tanulni vágyó ill. énekelni kész ifjak számára szervezzük meg a 7 napos zenei ifjúsági táborot. Idén augusztus 11-17. között 10 református gyülekezetből 40-en voltunk. A korábban elsősorban bátaszékieknek szervezett tábor idővel egyházmegyeivé vált. A célunk az, hogy minden tolnai református gyülekezetnek az ifjúsági életét segítsük azzal, hogy legalább egy valaki el tudjon jönni és zenei és/vagy lelki életben indíttatást kapjon a helyi szolgálat felé. Szeretnénk segíteni, hogy minden gyülekezetben lehessen legalább 1-2 olyan fiatal, aki az énekeket legalább gitárral el tudja kísérni a helyi ifjúsági körében.

A Zenei Ifjúsági Táborban különféle zenei műfajokból válogatunk keresztyén dalokat, melyeket gyülekezetekben is szolgáló zenetanárok és fiatal felnőtt, képzett zenészek segítségével építünk fel egy koncertté, amit az érkező szülők, nagyszülők, mórági és nem mórági érdeklődők a zárónapon a Református Templomban meghallgathattak nagy tapssal megköszönve. Itt a kezdők és a haladók is helyet kaptak, valamint az ifjúsági zenekar zsidó dallamokból felépülő koncertrészte is megszólalt a hálaadásról szóló lelki üzenet mellett. A táborban le-

hetett tanulni (tanárok neve zárójelben):
 – basszusgitáron (Péter Tamás) – dobon (cajon) (Péter Tamás) – gitáron kezdő és haladó szinten (Tanner Vilmos és Nemes András) – fuvolán és rézfúvós hangszereken haladó szinten (Diószegi Réka, Fekete András, Taba Donát) – zongorán kezdő és haladó szinten (Farkas János) – éneklést (Nemes András). Volt 7 éves és 60 fölötti diák is, miközben természetesen a többség az ifjúsági korosztályhoz tartozott. Egy hét alatt meg lehetett tanulni gitározni annyira, hogy egyéni gyakorlással dalokat tudjon valaki elkísérni. Ha már valamilyen hangszeren játszott valaki, átélhette, hogy milyen jó együtt is zenélni. Az év közben is szolgáló ifjúsági zenekarnak pedig fontos zenei és közösségi élmény volt ez a hét.

A napi program délelőtt és ebéd után hangszeres órákkal, és egyéni és zenekari próbákkal telt, majd a délutáni és esti szabadidős sport és közösségi programok jöttek. A legtöbben két különböző hangszeren tanultak a délelőtti egymást követő órákon. A reggeli napindító üzenet és kora esti igeidő is része volt a táborunknak. Kiadós reggelit, ebédet, uzsonnát és vacsorát biztosítottunk. Sok adomány is érkezett sütemény, gyümölcs, zöldség formájában. Gyülekezeti önkéntesek vezették, felügyelték a tartalmas időtöltést és a jó rendet. Így több felnőtt és idősebb fiatal segítette a zenei, közösségi és lelki együttlétünket.

Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak a héten kapott jókért, és reméljük, hogy több közösség számára lesz áldássá. 2025-ben augusztus 13-19. között tartjuk a táborunk várhatóan.

KOSÁR

Alapozó edzőtábor sokadszorra

Sokadik éve tartja szokásos alapozó edzőtáborát a bátaszéki kosárlabdacsapat. A tábor közel 50 résztvevője között a GYKSE, Bonyhádi KSE, a paksi ASE csapatokba igazolt, továbbá a KSC kötelékében már a szekszárdi csapathoz tartozó bátaszéki játékosok voltak, valamint olyan fiatalok is eljöttek, akik kedvet éreztek kipróbálni a kosárlabdát, mint sportágat. A játékosok több csoportra osztva, egymást követően

edzettek, két alkalommal egy nap. Hétfőn átmozgatással, és a nyári punnyadtságnak búcsút intő erőnléti feladatokkal adtuk meg az alaphangulatot. A következő reggelt a sportpályán futó- és lábedzéssel indítottuk, valamint a szokásos túra sem maradt el. Idén a Molyhos tölgy volt az uticél.

Köszönetet szeretnénk mondani vendégelőadóinknak: Kiss Csabának és Palkó Csillának, a Bonyhádi Spártai Sportok

ASE-től, Bálint Rékának a KSC Szekszárdtól, Bóta Gyulának és Győri Bettinának a Gyógytornász csapatától. Gyula visszatérő vendégünk. Ez alkalommal a sportsérülésekről, azok elkerüléséről és a rehabilitációról tartott előadást, amit a gyerekek nagy figyelemmel hallgattak végig.

Várjuk szeptembertől induló edzéseinket az új érdeklődőket is! CSTSZ

Keressen bennünket a Facebookon is! [WWW.FACEBOOK.COM/BATASZEKVAROS](https://www.facebook.com/bataszekvaros) • WWW.BATASZEKMOST.HU

A „Nem hivatalos 10.” tábor

Július 15. és 19. között rendeztük meg az idei táborunkat, amely sosem látott érdeklődést mutatott. A nyár közepén sok saját táncosunk a nyaralás szépségét élvezhette, de így is 35 gyerekekkel indultunk neki ennek az élményekkel teli hétnek.

Július közepén, amikor épp, hogy hozzászoknak a diákok a délig tartó alváshoz, anyuka kelti őket és hozza egy elég mozgalmasnak ígérkező táborba. A hétfő reggeli percek az ébredéssel, majd az ismerkedéssel és a csapatok beosztásával telt. Miután mindenki megtalálta a helyét a művelődési ház termeiben, kezdődhetett a tánctanítás. Ezen a napon Egri Livia és Szarkali Viktor voltak a segítségemre, ők készítettek a gyerekeknek a koreográfiákat. A három csapat – a Micimackók, a Mínyonok és a Gumimacik – minden délután vetélkedően mutatták meg rátermettségüket. Az első nap egy akadálypályán ügyeskedtek egy kanál liszttel, valamint egy kanál pingponglabdával, ahol az idő is számított, illetve a lepattanó labda is. Nagyon lelkesen játszottak, ezért meg is érdemelték az Irénke és Czini mami által sült finom fánkokat.

Kedd reggelre beütött a 42 fok. Illné szakképzetten szerelte fel a párapukát az udvarban. Ez sohasem jöhetett volna jobbkor, és a hűtőnk is megérkezett, amit köszönünk Simondi Rékának, az azonnali fuvar pedig Bosnyák Erikának. A második napon már engem is „megnyertek” a gyerekek. Indult a bemelegítés a templom körüli futással és a Piac téren az átmozga-

tással. Livi még tanított délelőtt, velem pedig erősítés volt a fiatalok programja. Minden nap ebéd után pihenő volt annak, aki akarta. Aki nem, az játszhatott – foci, tollas, aszfaltrajz, színezés, twister, hajfonás – vagy csak táncolt a saját maga örömeire. Kettőkor azonban újra indultak az órák. Hollósi Zsóka volt a társam a keddi délutánon. Mindketten táncot tanítottuk, de ebben a melegben minden elismerésünk a gyerekeké volt, szívvel-lélekkel szívták magukba a gyakorlatokat. A nap végén sem hagytuk őket pihenni, hiszen a sorverseny az sorverseny. Újra ügyeskedniük kellett az asztal alatt, mellett, fölötte, labdával, labda nélkül. Megdöbbentő volt, hogy kitalálok valami számomra nehéznek tűnő feladatot, és ez a csodálatos gyereksereg szemrebbenés nélkül megcsinálta olyan gyorsasággal, hogy az

állam leesett. Azt se feledjük, hogy már a második napra teljes volt köztük az összhang, a bizalom. A második feladatban papírtálcán kellett lisztet, illetve műanyag pohárban vizet egyik helyről a másikra eljuttatni, de a kezüket nem használhatták. A rutinosabb táborozók már tudták, hogy kell helyezkedni a feladat eredményes teljesítéséhez. Idő előtt végzett mindhárom csapat. De azt nem tudom, melyik volt a gyorsabb, a versenyzés vagy Ambrus Tündi palacsintáinak „eltüntetése”. Hogy hány száz darabot sült, az rejtély, de nagyon hálásak vagyunk érte, illetve Lőrincz Mártinak, hogy ezzel a nappal támogatta ezt az éhenkórász bandát.

Mondani sem kell, hogy a szerda már mennyire fáj mindenkinek. Mikor kivezényeltem őket a piacra, a futás elég fájdalmasnak hangzott. Viszont évről évre azt veszem észre, hogy a legkisebbek a hét közepére kezdenek ennek a rohángálásnak örülni, nem hallok mást, mint „Eszti, én még futok egyet. Én is, én is.” Négy-öt kört lefutottak, és ha nem állítom le őket, még talán a Bornapokon is futkároznának. Annyira nem akartam kifárasztani a társaságot, mivel a könyvtárban folytatták a napjukat. Készültek a kötelező rajzok, volt kézműves foglalkozás, bábszínház. Ebéd, majd kis pihi, játék, és ismét a hűvös könyvtár. Köszönjük szépen Icukának és Ági néninek, hogy minden évben ezen a napon foglalkoznak a táborlakókkal. Úgy gondoltam, annyira nem izzadtak le, nem is koszosak a gyerkőcök, tenni kéne ez ellen, így a délutáni játékok a következők

lettek: vízből gemicukrot, lisztből kekszet pecáltak, természetesen hátratett kézzel, csak a szájukkal. A pékség megirigyelhet-e volna azt a tésztamennyiséget, ami az arcukon volt. Helytállt kicsitől a nagyig mindenki. A nap margójára kell írnom, hogy már a palacsinta vacsora után azon tanakodtak a résztvevők, hogy vajon szerdán mit kapnak este enni. Irénke megérkezett a rengeteg lánssal és a zsíros kenyérral. A hét közepe szokott az a nap lenni, amikor már senki sem akar hazamenni, vagy fűzik a szülőt, hogy itt meg ott akarnak aludni. Ez idén sem volt máskepp. Anyuka, apuka alig várja, hogy hazerjenek, de a gyerek nyúzza őket, pedig csütörtökön reggel is ide kell visszajönni, ahol újra együtt lehetnek.

Ez a meleg mindenkit megviselt. A táncosok egyik napról a másikra lettek lázasok, és napi fejfájásokkal küszködtek. Csütörtökön kicsit változott az általam elképzelt napirend. A reggeli kötelezők megvoltak, és szerencsére Viktor is ráért még délelőtt, így tanított ő is, én is. Aztán megjött Poszti, és kissé felfordult a napunk. Bár még nem fordult elő, hogy délből a Piac téren táncoljunk, de *ami eddig nem volt, az még lehet*, tartja a mondás. Szuper anyagot raktak össze a táborról, köszönjük szépen Bencze Diának és Pomsár Tamásnak, (meg a dinnyét is). A délután már kicsit más volt, jöhetett a batikolás. Czini mami elmondta a szabályokat, a gyerekek csüngtek szavain, figyeltek, hogy újfent remek kollekciók készülhessenek. Minden évben beugrom a gazda-

boltba ruhafestéért, mert csak itt lehet beszerezni Bátaszéken. A bolt vezetője, a kedves Táncos Julianna mindig felajánlja ezeket a hozzávalókat, sosem tudom eléggé meghálálni, mert amit a gyerekek arcán látok, miután kimossák a pólókat, az leírhatatlan. Itt viszont még nem ér véget a kreatívkodás, mert a kicsik örülnek a színes felsőknek, de a nagyobbak ekkor kezdik a munkát a hipóval a fekete pólókon. A fantáziának semmi sem szab határt. Minden ilyen festés felnőtt felügyelettel zajlik, ne tessék aggódni! Mivel 35 résztvevő volt ezen a héten, és mindenki batikolt mindenkinek, – magának, anyának, tesónak, szomszédnak, apró szomszédnak, jó barátoknak -, így elhúzódott a délutáni foglalkozás, ezért a sorversenyek egy spontán kvízben végeztek. Majd Stoli (Horváth János) meghozta a megérdemelt pizzát.

Az évek tapasztalatai alapján, a BST tábor ideje alatt van a legmelegebb a nyáron, ezt nem hazudtoltuk meg idén sem, viszont mindig van egy nap, amikor esik. Nagyon féltem, hogy a péntek lesz az, és ha nem a habpartit, akkor az esti szalonnasütést mossa majd el. Megkímélt minket az eső, de továbbra is a kánikulával küzdöttünk. Még egy utolsó nekifutás, bemelegítés, majd a délelőtt célja az volt, hogy minden táncos minden koreográfiát tudjon délutánra, mire a szülőknél be kell mutatniuk azokat. Köszönöm Besszer Bettinek a segítséget. Kettő után megérkeztek a tűzoltók. Az a „méhkas”, amivé vált a zöld terem, öltözés, törölköző keresés, hol a papucs – mindent is kerestünk.

Remek hangulatot teremtettek, tetőtől talpig habosak voltak, nem hallottam mást, csak hogy „Törcsi, törcsi!”, amikor a szemükbe ment a hab. Kicsit vizesen, kicsit koszosan, de előadták, amit tanultak a hét folyamán. Szerintem nem csak én, hanem minden szülő is büszke volt gyermekére, akik kitarítottak ezen a forró héten. A sorversenyek eredménye: a Minyonok harmadikak, a Gumimacik másodikak lettek, az első helyet pedig a Micimackók szerezték meg. Hatalmas gratula nekik, mert fej fej mellett haladt mind a három csapat. Este sem esett, így a szalonnasütés is sikeres volt.

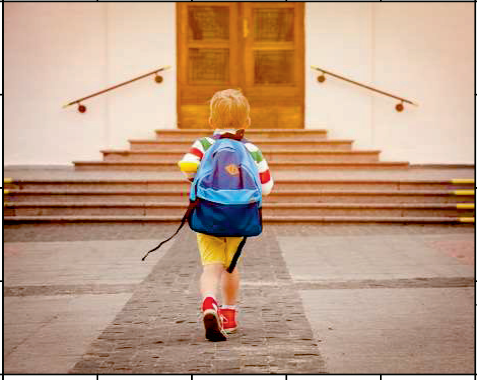
Mint minden évben, ez is remek öt nap volt, viszont most nemzetközi is – nem szokásom, de most dicsekszem –, mert volt külföldi táborozóm is. Aki, amikor vonultunk ki csütörtökön a Piac tere, megkérdezte: „Eszti, benne leszünk a TV-ben?” Válaszoltam, hogy igen, de te honnan jöttél el idáig, hogy benne legyél? A válasza az volt, hogy New Yorkból. Ezzel zárnam az idei tábort.

Köszönjük a művház dolgozóinak, hogy elviselték ezt a hangzavart, Németh Nándinak (Lángos Büfé) az idén is isteni finom ebédet, Hellingerné Fehérvári Mártinak a szállítást, és minden szülőnek, mert annyi mindet hoztatok a gyerekeknek (napi szinten 6 kiló dinnyét szeltem fel és a nasikról ne is beszéljünk). Az egész heti szódaellátásunkat a Pom-Pom Szóda biztosította. Köszönjük a bátaszéki tűzoltóság közreműködését. Bíró Guszti, neked is puszi. *Eszti*

REJTVÉNY

Előző havi helyes megfejtésünk: **”Borra sör – meggyötör, sörre bor – mindenkor.”** Augusztusi nyertesünk: **Mayer Éva** (Bátaszék, Flórián u.), akinek gratulálunk! Nyereményét – a Bátaszékért Marketing Nonprofit Kft. jóvoltából – személyesen veheti át a Petőfi Sándor Művelődési Házban. Az alábbi rejtvényünk megfejtésora egy dalszöveg-részlet, az iskolakezdéshez kapcsolódik. A helyes megfejtők között ajándékot sorsolunk ki! **Beküldési határidő: 2024. szeptember 15.** A megfejtéseket postai úton a Cikádor újság szerkesztőségébe várjuk: 7140 Bátaszék, Szent István tér 7., vagy elektronikusan a következő E-mail-címre: cikador@bataaszekert.hu (név és lacím megjelölésével). Rejtvénykészítő: Tóth Gábor

MÉRNÖK, RÉGI SZÓVAL			IDEGEN TEA	JÓD VEGYJELE	MŰVELT INDIÁN NÉP	ÁDIKA PÁRJA!	FÉSZKET ÉPÍT	GRAMM	APRÓ RÁGCSÁLÓ	TALPAL	PLÉD FELE! DÍSZ MISZTIKUS NÉP			KÖLYÖK, ANGOLUL			
PITE KÖZEPE!			KEVERVE KEN!											SZÜKSÉGES			
ELVESZTI A TÜRELMÉT, RÉGIESEN																	
BUDDHIZMUS ÁGA				... GARDNER; AMERIKAI SZÍNÉSZNŐ ANIMÁCIÓS MOZIFILM				GYÜMÖLCS- KOCSONYA				ELLENBEN					
TOVÁBBÁ CSERMELY								VITÉZ KATONA									
			A MEGFEJTÉS ELSŐ RÉSZÉ ... WEST; EGYKORI FILMCSSILLAG									Ő	LITER	TERMÉNYT BETAKARÍT			
			TESZ, HELYEZ A MEGFEJTÉS MÁSODIK RÉSZÉ				ARRA, AZ ILLETŐRE				ÉNEK- SZÁM						
ALVÁSI FÁZIS					NÉMET FAGYLALT!					AZ ALJÁT SÚROLJA				KÉTÉLTŰ, GYÍKSZERŰ ÁLLAT			
ÚTIFŰ																	
FARMER- MÁRKA				VÍZBEN MOZGÓ						ÖNTÖZŐ- CSŐ							
ZENEI HANG		TÚRA ELEJE!											FELSŐ HATÁR				
		BURGONYA FAJTA															
RÉGI PORTUGÁL ÉS BRAZIL PÉNZEGYSÉG													IDŐ JELE	RITKA FÉRFINEV			
HAJÓHÍD	SZENVEDÉLY									SILÁNY BOR							
GÖRÖG BETŰ	SZINONIM ELLENTÉTE									FESZÍTETT VÁSZON HAJÓN							
					VAS VÁRMEGYEI KÖZSÉG	SZEDI A LÁBÁT, MENEKÜL	ELŐTAG: LÉGI	KLÓR VEGYJELE	SZÓ- PÁRBAJ					MÉRKŐZÉS- SOROZAT			
				SZAMÁR OLIVER ...; PAN MEG- FORMÁLÓJA (1892-1957)							ADAT- HORDOZÓ MÁRKA						
NYARGAL		LUXEBURGI FOLYÓ	A										ÓFALU HATÁRAI!				
TERÜLET JELE													GYORS ZÁPOR				
LATIN CSONT			EDDA SZÁM CÍME (KÉT SZÓ)					ALAKTALAN						PARKOLÓ			
			SZÉLHÁRFA					SZENT, RÖVIDEN						FELMOSÓ			
GYŐZELMET ARAT					FALTÖRŐ ...; KAPUDÖNTŐ ESZKÖZ				ÍZÜLETI BÁNTALOM								
					FÉL ÓRAI!				IRÍDIUM VEGYJELE								
MUNKA JELZŐJE LEHET							TEHER- GÉPKOCSI- MÁRKA				HIDROGÉN ÉS OXIGÉN						
							SŰR CENTRUMA!				RÓMAI ÖTVENES			KÉRDŐJEL			
A MEGFEJTÉS HARMADIK RÉSZÉ														?			

Kiadványunk Bátaszék város honlapján a www.bataszek.hu és a www.bataszekmost.hu weboldalon is megtalálható.

GOLD CAR AUTÓSISKOLA GÉPJÁRMŰVEZETŐI TANFOLYAM

Az autóbussz kivételével minden járműkategóriában!
Bátaszék, Dolina u. 9.

Az e-learning tanfolyamra regisztrációs telefonszám: **70/361-9485**

Gerhát János iskolavezető, szakoktató

06-70/312-0748 • 06-74/491-909 • e-mail: gerhat@tolna.net

Tájékozódjon autósiskolánkról az interneten:

www.goldcarautosiskola.hu

Felnőttképzést folytatott intézmény 17-0014-06 számon van nyilvántartva.

2024. II. negyedévi mutatószámok: „B” kategória: VSM elmélet: 42,86 %. VSM forgalom: 65,22 %. ÁKÓ: 114,94%.
KK: 390 796 Ft. „AM”, „A1”, „A2”, „A”, „BE”, „C”, „CE” kategória: nincs adat.

HÁZASSÁGKÖTÉS

Kelemen Kálmán (Bátaszék) – Zelei Zsuzsanna (Bátaszék)
Mihálovics Zoltán (Bátaszék) – Sárközi Ivett (Bátaszék)
Trencsányi Patrik (Bátaszék) – Zsilinszki Laura Eszter (Tompá)
Csernik Balázs (Gárdony) – Szanyó Júlia (Alsónána)
Gábor Tibor (Bátaszék) – Paksi Renáta (Bátaszék)

SZÜLETÉSEK

Fritz Ádám 08.01.

GYÁSZHÍR

Tóth Pálné Péter Jolán 1932
Farkas András 1953
Szabó Zoltán 1963
Monigl Jánosné Thész Margit 1925

Molnár Optika

7140 Bátaszék, Budai u. 19. • www.molnaroptika.hu

Molnár Réka optometrista és kontaktológus
Molnár Péter látszerész mester

*Lásson tisztán
2024-ben is!*

LÁTÁSVIZSGÁLATI IDŐPONTKÉRÉS: **06-74/492-451 • 06-30/477-1501**

online: **www.molnaroptika.hu**

*Nálunk a látás
megfizethető!*

ÉTLAP 2024. október

Bátaszéki Mikrotérségi Óvoda,
Bölcsőde és Konyha konyhai egység
7140 Bátaszék, Budai u. 11.

Állandó kínálatunk hétfőtől csütörtökig: **C menü (rántott csirkemell hasábburgonyával)**
igényelhető az adott napon reggel 9 óráig a 74/999-801 vagy a 74/999-810-es telefonszámon.
Ára csomagolással együtt 1272 Ft/adag. Az étel 12 órától vehető el.

Információ: 74/591-400; 74/999-801; 74/999-810, e-mail: iskolaebed@gmail.com
A megrendelt menü kifizetése minden hónap 10-től 17-ig előre történik.
Menü ára: bruttó 1272 Ft/adag.

Napok	Hétfő		Kedd		Szerda		Csütörtök		Péntek	
	A	B	A	B	A	B	A	B	A	B
01-04-ig	Fokhagymakrémléves		Zöldborsóleves		Tarhonyaleves		Eperkrémléves		Csirkebecsínált leves	
07-11-ig	Tavaszi rizseshús	Eszterházy rostélyos, szalvétagombóc	Bakonyi sertésragu, tésztaköret	Pácolt sertéstárja, burgonyakrokkett, lilahagyma lekvár	Sült csirke, finomfőzelék, gyümölcs	Zúzapörkölt, tészta, káposzta saláta, gyümölcs	Zöldséges halragu, párolt rizs	Rántott csirkemáj, franciasaláta	Pizzás csiga	Káposztás tészta
14-18-ig	Gomba leves		Zöldbab leves		Kiskockaleves		Erolevés marhából		Frankfurti leves	
21-25-ig	Sült sertéscomb, káposztafőzelék	Sárgarépás marharaгу, gnocchi	Páztortarhonya, cékla saláta	Kolbásszal töltött karaj, párolt káposzta, tört burgonya	Zöldborsós csirkeraгу, párolt rizs, gyümölcs	Lasagne, gyümölcs	Stefánia szelet, burgonyafőzelék	Mazsolával töltött rántott csirkemell, burgonya krokett	Rizsfelfújít, vegyes gyümölcs	Paprikás nudli
28-31-ig	Tejfőlés burgonyaleves		Francia hagymaleves		Brokkolikrémléves		Daragaluska leves			
	Marhapörkölt, tészta káposzta-saláta	Brassói aprópecsenye, joghurtos	Bolognai spagetti	Tejfőlés csirkepapríkás, puliszka	Sült kolbász, fejtettbabfőzelék, gyümölcs	Zöldséges pirított tészta csirkemell, gyümölcs	Bácskai sertés-tökány, párolt rizs	Lecsós szelet, főtt burgonya		

Az étlapváltoztatás jogát fenntartjuk.

JÓ ÉTVÁGYAT KÍVÁNUNK!

Dunai István étellemezésvezető

BÁTASZÉKVÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA • Megjelenik 2500 példányban. • Felelős kiadó és szerkesztő: **ÓCSAI KRISZTINA** • Kiadja: **BÁTASZÉKÉRT MARKETING NONPROFIT KFT.** • A szerkesztőség címe: 7140 Bátaszék, Szent István tér 7. • Telefon: +36 74 493 690, +36 30 701 2638. • E-mail: cikador@bataszekert.hu • Nyomdai munkálatok: Séd Nyomda, Szekszárd • Tel.: +36 74 529 950 ISSN: 14168065

BÁTASZÉKÉRT
Marketing Nonprofit Kft.

